Propempticon inaugurale de machina pro dirigendis tubis astronomicis emendata IV / [Johann Adolph Wedel].

Contributors

Wedel, Johann Adolph, 1675-1747 Universität Jena

Publication/Creation

Jenae : Litteris Jo. Friderici Ritteri, [1734]

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/mtetap83

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org

IOANNIS ADOLPHI WEDELII

21

FACVLTATIS MEDICAE H. T. DECANI PROPEMPTICON INAVGVRALE DE MACHINA PRO DIRI-GENDIS TVBIS ASTRONO-MICIS EMENDATA IV.

> I E N A E LITTERIS 10. FRIDERICI RITTERI.

> > 的方法的 机相关 医热 化相关

CERG:

Rendatiorem nuper exhibuimus machinam, quæ tubis dirigendis inferuit; iam aliam addere licet, quæ simplicior magis videtur, eundem tamen vsum præstat.

N.

I.

I.

In hac canalis ligneus Y Z fig. 1. eodem modo se habet, ac in præcedentibus, nisi quod prope m loco insculptæ cauitatis (F fig. 2. progr. II.) hic foramen rotundum, per transuersum penetrans, vt hic fig. 4. in extremitate dextra prope Y indigitatum est, adsit, eius magnitudinis, vt partem cylindricam ferri fig. 5. m o commode recipiat. Notandum etiam, canalis huius decentem longitudinem, ob spatium deficiens, hic non esse defignatam, cum pars eius vltra ferrum, cui polyspastum X fig. 1. annexum est, æqualis esse deberet parti dimidiæ reliquæ partis l f.

Porro fiat ferrum fig. 5. delineatum, cuius pars m o cylindrica fit, diametri $\frac{1}{2}$ digiti, longitudinis autem eiusmodi, vt foramini m fig. 1. immissa sub exitu aliquam extremitatis partem prominentem habeat, cui orbiculus perforatus n fig. 5. aptetur, qui firmari ita potest, vt illa, axis instar, circumagi in foramine, non autem extrahi, queat. Pars autem m l fig. 5. quadrangularis sit, vnum digitum crassa. In huius extremo pperpendiculariter promineat pars cylindrica p q, diametri $\frac{1}{2}$ digiti, & longitudinis $2\frac{1}{2}$ digitorum.

Deinde afferculus ex ligno firmiori fabricetur, fig. 3. feorfim, fed postica superficie hic conspicua, delineatus ft, cuius longitudo sit 9 digitorum, latitudo 2½ digitorum, crassities 1½ digiti. In huius extremitate prope a perforetur perpendiculariter, vt partem ferri cylindricam pq fig. 5. commode recipere queat. Iungantur huic afferculo $t \int fig. 3$. cochleæ i l m & kn p, quarum longitudo, vltra superficiem afferculi prominens, sit 3 digitorum. Cochleæ knp aptetur ferrum no, cuius foramen prope n cochle-

am.

將8 (0) 3米

am libere excipiat, vt commode hinc inde moueri possit, altera autem eius extremitate semicirculari o, cauitate sua, si ad cochleam *il m* inclinetur, hanc recipiat, cuius orbiculus ferreus perforatus *l*, libere ante & retro mobilis, cochleæ seminæ *m* admoueatur, vt hanc contingat.

Paratus ita asserculus firmari ligno BC fig.1. sic debet, vt superficies interna asserculi, inter l & k fig.3. intercedens, ligni BC fig.1. superficiem externam contingat, & latus superius a f fig. 3. horizontalem situm habeat, ferrum autem no fig. 3. oppositæ ligni BC fig.1. superficiei, mediantibus cochleis matribus an & p fig.3, admoueatur, & firmiter iungatur.

Afferculus hic firmatus ligno BC *fig. t.* confpicitur fub ST, ybi *i* & *k* capita cochlearum quadrata defignant. Potest autem hoc modo fitus huius afferculi, pro lubitu, vel altior vel depressior obtineri, vt spectatoris conditio postulat.

Ferramenti fig. 5. depicti, tam afferculo, modo descripto ST figur. 1, quam canali ligneo Y Z fig. 1, aptati, pars quadrangularis I m sub iisdem literis in fig. 1. cernitur, eiusdem autem pars cylindrica m o fig. 5. in foramine m canalis lignei Y Z fig. 1. est abscondita, vt altera p q fig. 5. foramini afferculi ST fig. 1. sub l'inferta est. Ita autem effectum est, vt canalis Y Z altera sua extremitate Z, ob partem cylindricam seu axem m o, in foramine m hærentem, sursur deorsum eleuari, & deprimi, pro lubitu possit; ob alteram autem partem cylindricam seu axem p q fig. 5., in foramine afferculi ST sub l fig. 1. latitantem, in quodlibet punctum horizontale verti queat.

Ad altitudinem defideratam extremitatis canalis lignei Z fig. 1. obtinendam polyfpaftum E X fig. 1. facit, cuius funiculi vltima pars fuper trochleam prope E defcendit ad cylindrum c, quem ambiens iterum adfcendit ad cylindrum a, cui circumuoluta & firmata eft, adeoque circumrotatione trochlearum b b vna cum cylindro a ita facta, vt funiculus circa cylindrum a voluatur, ille in polyfpafto abbreuiatur, & extremitas Z fig. 1. canalis lignei eleuatur, fi autem contraria circumrotatio trochlearum b b fiat, funiculus a cylindro a dimittitur, adeoque

E AL AL

18

¥8 (0) 3米

in polyspasto elongatur, atque extremitas canalis lignei Z fig. 1. pondere suo descendit.

Vt autem extremitas canalis lignei Z fig. 1, in quacunque eleuatione perfistens, ad definitum punctum horizontale verti possit, partim per situm & connexionem vnci polyspasti prope E fig. 1., partim per funiculi f e d a applicationem obtinetur.

Situm & connexionem huius vnci prope E fig. 1. determinat ferrum, in altera sui extremitate annuli formam habens, ligno transuerso DE fig. 1. ita infixum & firmatum, vt annulus horizontalem obtineat situm, & in tantum a ligno C B sinistrorsum remotum sit, vt centrum annuli perpendiculariter super dimidiam longitudinem cylindri a fig. 1. reperiatur. Huic annulo vncus polyspassi E inferatur, vt sic libere & surfum vel deorsum, & horizontaliter in quamlibet plagam, verti vncus in annulo valeat.

Quoniam autem annulo dicto prope E, axis pq ferri lmfig. 1. fub l, afferculi ST foramini inhærens, perpendiculariter haud fubiacet, extremitas canalis lignei Z femper dextrorfum verfus mouebitur, donec annulus prope E, axis pq & canalis lignei extremitas Z, in eodem plano verticali hæreant. Igitur ob hunc fitum fponte dextrorfum canalis lignei extremitas Z mouetur.

Siniftrorfum extremitas canalis lignei Z fig. i. vt pro lubitu vertatur, funiculi f e d applicatio facit. Eum enim in finem finiftro in latere, maiore paulo diftantia a loco axis, fub l fig. i.hærentis, quam ab eodem l in canali ligneo ferrum f diftat, terræ infigatur palus, vel alia res firma ibi conftituatur, cui alligari trochlea e poffit, cuius altitudo horizontalis eadem fit, ac axis m o fig. s, in foramine m fig. i. latitantis. Annexa canali ligneo, mediante vnco, funiculi extremitate prope f, vt dimoueri iterum facile posfit, reliquus funiculus pergat per trochleam e, & ab hac per trochleam d, vnde ad axem a progrediatur, huic circumuoluatur, & extremitas firmetur. Si itaque circumrotatione trochleæ b b, axi a funiculus circumuoluatur, breuior fit funiculi pars ab e ad f, adeoque extremitas canalis lignei Z finiftrorfum ducitur. Contraria rotatio fi fiat, funiculus elongatur, gatur, & sponte extremitas Z dextrorsum, quousque funiculi longitudo inter e & f permittit, abit, vt ex ante dictis patet, adeoque nihil restat procurandum, quam, vr horum duorum funiculorum determinata vel elongatione, vel abbreuiatione, fitus exactus obtineatur.

Maxime autem huic negotio apta est remora emendata, nuper prolixius descripta, qualis in dextro latere fig. 1. est Pbba& in finistro latere Q bba, decenti ratione hic applicata.

Vtraque enim mediante cochlea ferrea circa P & Q transeunte lateribus afferis LMNO fig. 1. firmiter connexa est, qui affer postmodum mediantibus duabus cochleis ferreis, prope q & h fig. 1, transcuntibus, iam dicendo modo, ligno FBC fig. 1, firmatur.

Vt hæc melius intelligi queant, affer iam commemoratus LMNO feorfim, sed auersa superficie hic apparente, fig. 2. delineatus est, in qua Y Z designat cochleam ferream, vtramque remoram huic connectentem; a b e autem & fg b duas cochleas ferreas oftendunt, cum ferro g i, & orbiculo ferreo perforato & libero b, quæ per omnia eodem modo se habent, vt in figura 3. descripta sunt; situs tantum cochlearum alius hic reperitur, qui obliquus est, vt ferrum g i, cochtex a be admotum, diagonalem quasi formet. His cochleis mediantibus asser L M N O ligno F B C fimili fere ratione, ac de afferculo S T dictum est, firmus redditur, vel altiori, vel depressiori, loco, prout circumstantiæ postulant; c est axis ferreus, cui cylindrus c. fig. 1. applicatur, & per laminam e fig. 2. retinetur, ne ab axe recedat, sed circumuolui tantum possit. Cylindri huius e fig.1. diameter maior paulo effe debet, quam cylindri a, fig. 1, ne funiculus, a cylindro c surfum pergens, asserculum S T fig. 1. contingat, & frictionem subeat. In nostra machina pro tubis fex vel vel octo pedum, quæ trochleas minores pro remora habet, longitudo afferis LMNO fig. 1. pedis vnius eft, latitudo 42. digitorum, crassities 12. digiti. Si autem maiores trochleæ remorarum fint necessariæ, longitudo huius afferis augeri etiam pro harum ratione debet. Id quoque observandum, trochleas remoræ facilius rotari, si inferiorem earum partem X3

manu

** (o) \$*

彩음 (0) 3課

6

manu apprehendamus, & sic vel antrorsum, vel retrorsum, gyremus, cum hoc modo frictio vna, gyrationis tempore, minuatur.

Ad rite fustinendum lignum A B C fig. 1, cui omnia hæc firmata funt, in nostra machina paratum est instrumentum instar sellæ FG HI K fig. 1, tribus pedibus, quorum superior tantum pars hic videtur, ornatum, altitudinem perpendicularem 4. pedum habens, cuius orbis F, ex ligno firmiori factus, in centro continet prisma triangulare, K, 8 digitos longum, cauitatem similem habens, aptam, vt pars ligni cylindrica, ab A ad F, intrare queat. Hæc ne verti possit promiscue, cochlea, per latus K ad eandem penetrans, prohibere valet. Reliquum ligni huius, ab F ad E, instar parallelepipedi formatum est, cuius baseos latus duos digitos habet & in superna parte, circa E, ad angulum rectum ei iunctum est lignum DE, in iam dictum vsum.

Omnibus ita adornatis, rotatione trochlearum remorarum P & Q ad quodlibet punctum defideratum dirigi extremitas canalis lignei Z, & huic impofitus tubus, valet, & in eodem fitu, pro lubitu, detineri, cuius rei ratio in antecedentibus fatis est proposita, & ostensa, vt hic, cam repetere, non sit opus. Altitudinem afferculi S T fig. 1, adeoque & ipsius tubi inspiciendi, cuiuslibet staturæ homo sibi conuenientem reddere potest facile. Laxatis enim cochleis eleuari & deprimi potest, in locum spestatori stis commodum, & ibidem iisdem recte firmari.

Minime autem necessarium est, vt omnibus iam descriptis vtamur, sed paucioribus contenti esse possium. Sella enim FGHIK carere possiumus, si lignum ABCDE fig. 1. longum satis reddamus, & in campo terræ infigamus & firmemus, vt extremitas E satis alta permaneat, vbi & palus $\xi \sigma$ sine labore terræ impelli apte potest.

Si fenestræ versus eam regionem, quorsum dirigere tubum volumus, adsint, & per earum medium lignum, vt ordinarie fit, perpendiculariter transiens adsit, apertis fenestris, huic ligno tam asserculus ST, quam asser LMNO, cum iunctis suis remoris reliquisque, applicari & firmari potest eodem modo, vt in ligno ABC factum est, annulus autem, qui vncum polyspasti prope prope E. fig. 1. excipit, vel in eiusdem fenestrae superiori parte, si alta satis sit, vel in senestra, perpendiculariter super hanc sita, inferiori loco sirmari potest commode, eadem conditione obferuata, vt centrum annuli medio cylindri a perpendiculariter respondeat. Nihil autem impedit maior paulo altitudo annuli huius; minor autem, quam decet, commoda non est. Adeoque sic ne quidem ligno ABCDE fig. 1. habemus opus, cum sine hoc idem præstare possimus

Hoc in casu etiam alia fenestra versus sinistram vicina, quæ longius, quam distantia *lf* ab ante dicta fenestra abest, loco pali & J inferuit trochleæ e, conuenienter applicandæ, vt ita omnia compendiosius perfici queant.

Praefari hæc placuit Differtationi inaugurali de scorsvro Clariffimi artis falutaris Doctorandi

CONRADI FRIDERICI Tieffenbach

Cuius locus natalis fuit Rügenwaldia Pomeranorum, vbi die XXIX. Septembr. M DCC X. natus est, Patre IO. CONRADO Sieffenbach, Med. Licentiato Experientissimo, & Ciuitatis patriæ Confule meritissimo, iam beate defuncto; matre Catharina ELISABETHA, IOACHIMI HEIDEMANNI, Pastoris quondam apud Colbergenses Primarii, filia.

Doctrinæ Christianæ elementis imbutus, scholæ patriæ Rectoris dignissimi Dn. NVTHACKII sidei, & sormationi specialiori, commissus, per aliquot annos bonis literis operam dedit.

Altioribus aptus magis redditus, Berolinum menfe Martio MDCCXXVI. fe contulit, ibidemque illustris Gymnasii Regii Ioachimici ciuibus adscriptus suit, Rectore t. t. Viro plurimum reuerendo, Dn. D. ELSNERO, ex cuius, vt & reliquorum Clarifsimorum virorum, Dnn. Pros. MvZELII, KNEBELII, SALMVTHII, BECKMANNI, atque NAVDE, doctiffimo ore haud vulgares tam in studiis humanioribus, quam in Philosophia, per triennium fere, decerpere licuit fructus. Non minus in Academia Regia Berolinensi sectionibus atque demonstrationibus anatomicis celeberrimi Dn. D. Byddel, Anatomiz ibidem Prof. Regii, interesse Tandem dilectifiimæ matris iuffu, anno MDCCXXVIII Salanam nostram accessit, & Prorectore t. t. Magnifico, Viro summe Reuerendo, D. D. WALCHIO, d. XV. Nouembr. in ciuium academicorum numerum receptus fuit.

Hic primo Mathesi atque Physica, duce genero meo carissimo, Dn. D. HAMBERGERO, operam dedit, deinde medicas tractauit disciplinas.

Præeunte illustri Consiliario aulico D. D. TEICHMETERO, in Botanica, Anatomia & Chirurgia, profectus fecit laudabiles, eiusque artificiosis sectionibus, & demonstrationibus, cadauerum, diuersi generis, diligenter adfuit.

Ab Excellentissimo Dn. D. HILSCHERO Pathologiam, atque Semioticam, tam generalem, quam specialem, cum emolumento hausit.

A supra laudato Dn. D. HAMBERGERO, itidem Chimiam, Anatomiam, Physiologiam, Pathologiam, Semioticam, Methodum Medendi, Materiam medicam, Artem formulas præscribendi, & Chirurgiam, non minori cum fructu percepit.

Mea quoque haud neglexit collegia, fed eadem de Curatione Fluxionum, Tumorum, Vlcerum, Vulnerum, Febrium, itemque morborum reliquorum malæ conformationis, vt & de Methodo medendi, fedulo frequentauit.

Cumque nihil superesset, quam vt fructus diligentiæ suæ perciperet, honores Doctorales modeste petere, haud dubitauit. Honesto suo desiderio locum dedit Facultas nostra, &, exploratione decenti sacta, aptum eundem iudicauit, vt specimen inaugurale publicum exhiberet, & sub meo præsidio supra laudatam dissertationem d. xv1. Octobr. desenderet.

Igitur, vt Magnificus Academiæ Pro-Rector, Illustrissimi Comites, Patres Academiæ Excellentissimi, Hospites omnium ordinum honoratissimi, decus ac splendorem huic actui præsentia sua conciliare velint, ea, qua decet, observantia, submisse, officiose, & humanissime rogo atque contendo. P.P. sub sigillo Facultatis d.x. Octobr. M DCCXXXIV.

(L, S.)

S.M. H.F. 1 (1752)

- ETA L

8